

28 ANIVERSARI

**JOCS
FLORALS**

Mataró, juny de 2007

Escola El Turó

A l'escola El Turó i a totes les persones que l'han fet possible, començant per l'Elisa i l'Eduard, amb la meua gratitud per l'acollida, la col·laboració, la bona disposició i entesa i la cordialitat que sempre m'he rebut durant els quatre anys que he estat regidor d'Educació de la ciutat de Martorel·la.

Bona feina i molts anys més a l'escola El Turó!

Ambs afecte,

12.06.07
Josep Comas Valls

Sr. Josep Comas, Regidor en funcions, Sr. Eduard Trens, President, Sr. Joaquim Arenas, secretari del Patronat de la Fundació, Srs. Del Jurat, Professors i Mestres, Pares i Alumnes. Molt bona tarda.

Avui celebrem els nostres XXVIII ens. Jocs Florals. És un acte de participació de tots els alumnes a partir de primària, és la festa de l'escola, la vostra. Felicito per endavant als guardonats, però també, a tots els qui heu participat. Les persones ens enriqueixim amb l'aportació de tots. L'esforç i la constància fan avançar i créixer un País. Sou el futur d'aquesta societat.

Aquest acte cultural, datat de l'any 1393, és un acte propi de la nostra terra, destinat a promoure l'ús literari, culte i sobretot poètic de la llengua. Els catalans ens sentim orgullosos d'aquesta continuïtat perquè estimem Catalunya i volem la llibertat. El poeta, l'artista en general, és un enamorat de la vida, de la bellesa natural, de l'esplendor de les arts i la ciència.

Els Jocs Florals amb el lema de Fe, Pàtria i Amor, van començar l'any 1980 a la pròpia escola, d'una manera senzilla, sense pares, però sí, ja des del primer moment, amb un jurat de qualitat. Fou el meu pare, en Jaume Colomer, qui m'esperonà a celebrar-la. Ell va escriure fil per randa el funcionament, el discurs i va proporcionar-me el jurat.

Precisament aquest any, ens han deixat dues de les poetesses, la Sra. Rita Ribas i la Sra. Mercè Sala. Per tots ells un record.

Fa doncs 28 anys que, ininterrompudament, presideixo com a Directora aquesta emblemàtica festa i per a mi és l'última, perquè com ja vaig anunciar al principi de curs, em jubilo. I aprofito ara que us tinc a tots reunits per a acomiadar-me. La meua història, ja veieu per l'edat, que és llunyana. He passat la meua joventut i maduresa al servei dels alumnes i del barri.

En un principi, abans i tot d'acabar la carrera, ja treballava a l'escola M. Auxiliadora amb Mn. Gonzales, alies Mn. Biscuter. D'aquella barriada en dèiem El Poble Sec.

D'aquí em va venir la idea de fer una escola catalana i de qualitat integradora, de donar a conèixer la cultura, la llengua i la identitat de Catalunya, per tal que tots els infants que hi passessin, fossin uns autèntics homes i dones de futur i sentíssin que

aquesta Terra és també la seva.

L'escola va començar dalt d'un turonet, en una antiga casa d'estiu, voltada de camps de conreus i cases aïllades i per fita el mar. Vam acabar el curs amb 18 alumnes i així progressivament, vam anar augmentant d'alumnat, de classes i d'edifici. L'esforç ha estat gran però, ha valgut la pena. Puc dir-vos que em plau despedir-me en una diada com aquesta. No podia escollir-ne cap de millor. Ella per si sola engloba, l'Amor, Pàtria i Fe, lemes que voldria gravar al cor dels alumnes. Vosaltres nois i noies ho sou tot per mi. He passat la vida ensenyant i en canvi crec que he après més jo de vosaltres que vosaltres de mi. Us portaré al cor. Gràcies a tots els professors i mestres que us he tingut sempre al costat, sense vosaltres res fóra possible. Els moments dolents no contem, serveixen per millorar i avançar. Gràcies a tots els pares actuals i d'anteriors generacions per la vostra confiança. A la Dolors que tan hem bragat juntes, a tots els qui heu contribuït que això fos possible. He treballar amb constància i il·lusió, me'n sento orgullosa. Avui tinc els meus fills aquí, em fa goig que m'acompanyin, crec que també hi és en Francesc. És l'oportunitat per demanar-vos perdó de les moltes vegades que no heu tingut l'atenció que us mereixieu. He estat una mare atípica, encara que ja sabeu que us he estimat molt i que l'escola forma part de les nostres vides.

En aquests moments voldria agrair especialment la paciència que ha tingut el meu home, l'esforç que hi ha dedicat en tots sentits. Sense ell, l'escola no existiria. Gràcies Eduard!

Vull també agrair a totes aquelles persones que en un principi van creure en el nostre projecte i ens van ajudar, familiars, amics i especialment la família Subirà i Comes. La Fundació vetllarà pel bon funcionament i la continuïtat de l'ideari. Us deixo un bon equip directiu i un bon professorat. Segurament no sempre he estat acertada, però ningú podrà negar la meua dedicació i l'amor que hi he posat.

Gràcies Sr. Comas perquè ens heu acompanyat en aquesta festa, a Mataró us trobarem a faltar, heu deixat empremta.

I a tots vosaltres Srs. del jurat que no us n'heu cansat mai, i potser sou qui teniu més feina. Vosaltres contribuïu a magnificar la festa. Bons Jocs Florals.

La Directora

VEREDICTE DEL JURAT
DELS
XXVIII. JOCS FLORALS
DE
L'ESCOLA "EL TURÓ"

A la Ciutat de Mataró, essent les 7 de la tarda del dia cinc de juny de dos mil set, es reuneix el Jurat Qualificador dels **XXVIII. JOCS FLORALS de l'Escola "El Turó"**, integrat pels senyors : Isidre Julià i Avellaneda, (president), Jordi Buscà i Colell, Lluís Josep Comerón i Martín, Albert Pera i Segura i Lluís Juvinyà i Colomer, que actúa de Secretari.

Examinats detingudament els 255 treballs que concursen en Prosa i en Vers, en les diferents categories, **ACORDEN**, per unanimitat, el següent

VEREDICTE

PRIMÀRIA

Alumnes de Primer

Accèssit. Treball núm. 07	"Un dia vaig somniar"	Pancho Peca
Premi núm. 12	"Les formigues"	L'home dels mocs

Alumnes de Segon

Accèssit. Treball núm. 10	"Un somni tot estrany"	Vermell
Premi núm. 08	"Un dia al circ"	Maig

Alumnes de Tercer

Accèssit. Treball núm. 09	"Un gosset perdut"	Aigua
Premi núm. 16	"La nena que volia tocar el violí"	Esmeralda

Alumnes de Quart

Accèssit. Treball núm. 01	"El món de l'ordinador"	Posseidó
Premi núm. 09	"Un món màgic"	El guepard

Alumnes de Cinquè

Accèssit. Treball núm. 16	"El meu gran amor"	Mia
Premi núm. 11	"Ella i jò"	Floreta

Alumnes de Sisè

Accèssit. Treball núm. 41	"T'estimo"	Dul
Premi núm. 27	"L'amistat"	Amic

POESIA (3r i 4t d'ESO)

FE - VIOLA

ACCÈSSIT

Un món pitjor que s'ha de canviar

Vinc d'un país on el sol
el compren només els qui tenen diners,
els pisos broten com bolets i estan impossibles
a la vista dels obrers.
Visc en un món on els nord-americans
ho governen tot,
ens controlen i manipulen com fitxes
de jocs d'atzar,
sense importància del destí final.
Fan guerres on volen,
extreuen petroli d'on troben
i roben tot el que veuen.

Hi ha gent que té la solució necessària,
per donar el gir radical,
Però sembla que continuem tapant-nos els ulls i
creient-nos mentides difícils de raonar.

No volem que passi el que passarà
si no parem aquesta bogeria.
Tot a prop nostre comença a revolucionar-se,
i a advertir terribles conseqüències:
el mar comença a remoure's
fart de tantes amenaces.
Només naveguen peixos morts
i gavines suïcides tacades de negre.

Les muntanyes esbiaixades desfan el que resta
d'elles.
Els avions destrossats molesten el paisatge.
travessen huracans de vent enfurismat.
Diuen que terratrèmols apareixeran,
que tsunamis envairan
el que queda de terra.
Expliquen que el món canviarà
i serà per culpa meva,
teva, de tots...

Però encara en queda.
Aprofitem-la i demostrem
a qui no ens dona l'oportunitat,
que la podem conservar entre tots,
disfrutem-la i siguem generosos
amb qui ens va prestar,
una era de la que vam abusar,
explotar fins l'última fulla
que es va vendre per fabricar més droga.
Encara tenim temps per recapacitar...
Vine, cridem junts.
Si encara estíem i volem lluitar,
ajuntem les mans,
i no mirem interessos materials.

Volem amb ocells
que mostrin un cel més clar i positiu,
en el que encara hi ha l'esperança
i la confiança que tot canviarà.
On la gent que viu allà
confii en nosaltres per manifestar
un desacord general pel que es va aconseguir,
i amb el propòsit amb el que es segueix treballant.

Hem de pensar que tot això
ho fem per nosaltres,
i perquè els anys pròxims
encara puguem celebrar un nou any
ple de felicitat,
on hi hagi una bona collita de raïm,
es pugui fer un balanç positiu de l'any,
sense preocupació pel treball, conflictes...
Per un món en el qual tots somiem.

*Raquel Ferrer
Cometa lliure*

POESIA (3r i 4t d'ESO)

FE – VIOLA

PREMI

En qui creus tu?

Jo no crec en ningú
de més enllà del cel o la terra.
Crec en mi mateixa
i amb això m'és suficient.
No necessito a ningú d'un altre planeta.

Crec en mi mateixa,
en la meva gent, que m'estima.
Una bona amistat no crea conflictes ni guerres
com les que hi ha al voltant de la Terra.

És necessari discutir per veure
quin Déu té més poder?
Fem que la nostra fe sigui un somriure
i el nostre Déu, un cel lliure.

Sandra García
Ectoplasmátika

SECUNDÀRIA

Alumnes de 1er. i 2on. d'E.S.O.

Amor

FLOR NATURAL

Accèssit. Treball núm.	23	“El so de la pluja”	Tacat
Premi núm.	32	“A tu és a qui estimo”	Crispeta

Pàtria

ENGLANTINA

Accèssit. Treball núm.	31	“Pàtria”	Tebarom
Premi núm.	21	“La meva terra”	Àngel negre

Fe

VIOLA

Accèssit. Treball núm.	13	“En què creure”	Zitro
Premi núm.	19	“Rèquiem de campanes”	Permi

Alumnes de 3er. i Quart d'E.S.O.

Amor

FLOR NATURAL

Accèssit. Treball núm.	17	“Queda't amb mi”	Sep
Premi núm.	07	“Què en penses tu”	Winifred

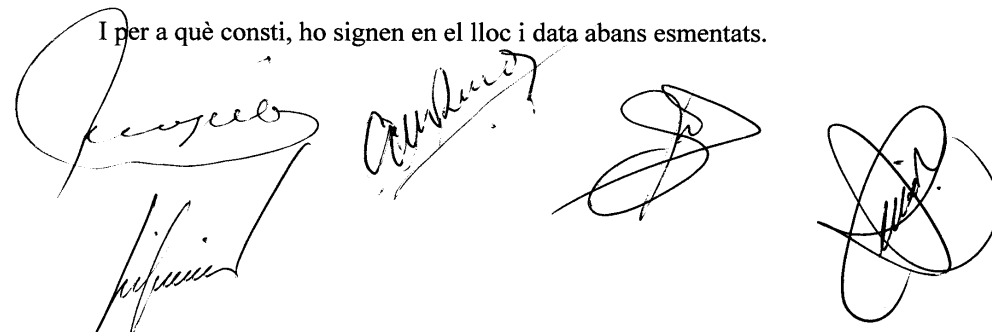
ENGLANTINA

Accèssit. Treball núm.	02	“Una terra sense fronteres”	Cometa lliure
Premi núm.	12	“Terres catalanes”	Sep

VIOLA

Accèssit. Treball núm.	05	“Un món pitjor que s'ha de canviar”	Cometa lliure
Premi núm.	01	“En qui creus tu?”	Ectoplasmátika

I per a què consti, ho signen en el lloc i data abans esmentats.

PROSA (1r Primària)

PREMI

Les Formigues

Hi havia una vegada tres formigues que no tenien menjar i es van trobar una molla de pa pel camí. Van agafar la molla de pa per emportar-se-la a casa i es van trobar amb una altra formiga d'un altre formiguer que volia agafar la molla de pa. Totes quatre es van barallar per la molla de pa. Va arribar una altra formiga i els hi va dir perquè no compartien la molla entre totes i van decidir menjar-se-la totes cinc.

L'home dels mocs
Pau Reyes

POESIA (3r i 4t d'ESO)

PÀTRIA-ENGLANTINA

ACCÈSSIT

Una terra sense fronteres

M'han preguntat tantes vegades
quina terra estimo més...
M'han respost tantes vegades
quina és la que estimen més...
Però ells no saben que no m'importa.
Els no creuen en una terra en la que jo mai he deixat de somiar...

Una terra sense fronteres,
una terra amb llibertat,
un lloc on tothom s'expressa,
un lloc on tots viurem en pau.

Terra humida i seca,
freda i càlida a la vegada,
amb muntanyes verdes i taques blanques,
mars exultants i amb molta força,
que amb energia creen rierols i roques.

M'és igual el que alguns pensin,
sé que no hi estaran d'acord,
que posaran els obstacles necessaris
per eliminar el vol d'un ocell; la nostra esperança.

Estic segura, però, que això no pot continuar així;
que la nostra existència depèn només d'un fil,
i que està a punt d'esclatar,
i les mentides i la repressió són prou fortes per a qui es vol fer callar.

Un sentiment de recança i de record
torna als cors dels que creuen en aquesta terra,
dels que pensen que algun dia la podrem construir:
lluitant, patint i creient...
Una cosa que mai hem vist.

Raquel Ferrer
Cometa lliure

POESIA (3r i 4t d'ESO)

PÀTRIA – ENGLANTINA

PREMI

Terres catalanes

Des del Montseny als Pirineus,
de les planes i els rius fins al mar,
per Tarragona, Barcelona, Lleida i Girona
i el monestir de Montserrat.

Que són maques les nostres terres
per tots els quatre costats!
Són un jardí ple de flors
on Déu va posar la mà.

Amb les ciutats i els seus pobles,
de muntanya i de pastors,
del mar Mediterrani i de barques,
de mariners i tradicions.

Engalanada de grans artistes
des de Gaudí i Dalí fins a Miró,
de poetes i escriptors il·lustres
i de grans compositors.

La nostra dansa és la sardana
d'unió i de germanor;
l'orgull és la Santa Espina
i la cançó dels Segadors.

Són les terres catalanes,
de tot el planeta Terra
i de tots els seus entorns,
de cultures i de misteris,
són les millors que hi ha
al món.

José Luis Camacho
Sep

PROSA (1r de Primària)

ACCÈSSIT

Un dia vaig somniar

Un dia vaig somniar que estava en el parc jugant amb la meva germana i m'ho passava molt bé als gronxadors i vaig caure del gronxador en una cosa dura que era un diamant molt bonic. El vaig agafar i pesava molt i jo volia somniar més però la meva àvia em va despertar i jo volia continuar somniant perquè m'ho estava passant molt bé i perquè hi havien moltes flors boniques i moltes herbes i formigues i arbres i ocells.

Pancho Peca
Nelson garcía

PROSA (2n de Primària)

PREMI

Un dia al circ

Un dia amb els nens de l'escola vam anar al circ Raluy!
Primer vam esmorzar al parc central de Mataró.
Com que el circ estava al costat i vam entrar.
Al circ havíem d'esperar que entressin tots els nens de les altres escoles.
Per fi va començar l'espectacle.
Primer va sortir un violinista, després un noi que feia malabarismes
amb el seu barret, unes caixes, etc. etc.
El que em va agradar més van ser les motos.
Després van tornar al parc central a jugar una estona i, finalment, vam
tornar a l'escola.
La sortida al circ Raluy va estar molt bé!

Maig
Nàdia chica

POESIA (3r i 4t d'ESO)

AMOR - FLOR NATURAL

ACCÈSSIT

Queda't amb mi

Queda't amb mi per enyorar
dies d'estiu que ja han passat,
estones que el temps s'ha emportat,
tardes que han marxat per no tornar.

Queda't amb mi per ofegar
moments de dol descontrolat
que en el seu dia em van destrossar
i ara tornen per fer més mal.

Queda't amb mi per oblidar,
i omple'm la copa fins a dalt,
de bells moments al teu costat;
tu ets l'única que em pot ajudar.

José Luis Camacho
Sep

POESIA (3r i 4t d'ESO)

AMOR - FLOR NATURAL

PREMI

Què en penses tu?

No puc viure
en un món sense dolçor;
no puc viure
en un món sense amor;
no puc viure
en un món sense escalfor;
no puc viure
en un món sense color;
sense tu, sense dolçor,
sense amor, sense escalfor,
sense color...
No puc viure, si no sóc amb tu.

Sandra Garcia
Winifred

PROSA (2n de Primària)

ACCÈSSIT

Un somni tot estrany

Un matí em vaig despertar, em vaig mirar al mirall i... semblava que tingués 18 anys!
La meva germana era gran com si tingués 22 o 23 anys!
Era horrible! Els meus pares ja eren avis!
Era com si hagués passat el temps!
Vaig cridar:
- Noooooo !
Vaig veure un rellotge que respirava, vaig intentar tocar-lo però no podia. Quan vaig aconseguir poder retardar les hores del rellotge jo era petit, tenia un any, la meva germana cinc anys i els meus pares molt joves.

Vermell
Marc Nonell

PROSA (3r de Primària)

PREMI

La nena que volia tocar el violí

Hi havia una vegada una nena molt pobre que no tenia diners ni per menjar, però tenia un somni molt gran que la feia estar contenta i veure la vida amb il·lusió.

Tots els dies passava per davant d'una acadèmia de música i quan veia els nens tocar el violí somiava que ella algun dia també pogués tocar com aquells nens.

Passaven els dies, les setmanes i els mesos i la Clàudia cada vegada estava més trista perquè no veia el dia en que ella pogués tocar el violí. Però un dia, caminant pel carrer es va trobar amb un avi molt vellet que necessitava que algú l'ajudés perquè era molt vellet i li costava molt caminar i ademés no tenia família i estava molt solet. La Clàudia, que era molt bona nena, el va ajudar en tot el que va poder i parlant amb l'avi es va enterar de que aquest vellet havia sigut un músic molt important.

En agraïment per lo bé que s'havia portat la Clàudia amb ell, el vellet li va regalar un violí que guardava amb molt de carinyo i a més a més va ensenyar la Clàudia a tocar el violí.

Amb el temps, la Clàudia es va convertir en una famosa violinista i des d'aquell dia va ser la persona més feliç del món perquè es va fer realitat el seu somni.

Esmeralda
Natàlia García

POESIA (1r i 2n d'ESO)

FE - VIOLA

ACCÈSSIT

En què creure

Pots creure en tu,
potser en ningú,
però quin camí és l'adient?
Quin no té res de dolent?

Pots creure en la resta,
sense deixar de pensar,
perquè has de creure en tu
més que en ningú.

Pots creure en un Déu,
siguis cristià o jueu,
ni quina és la millor.

Però una cosa has de recordar
i mai oblidar:
creu en tu
més que en ningú.

Víctor Ortiz
Zitro

POESIA (1r i 2n d'ESO)

FE - VIOLA

PREMI

Rèquiem de campanes

La freda tarda
m'encongia el cor;
repiquen les campanes
en vetlla dels morts.

Les gotes de rosada,
baixaven pel terrat
trencant les mirades
dels familiars angoixats.

Els negres vels de seda
dissimulaven el rostre de les mullers
que s'eixugaven les llàgrimes
que en caure desfeien el gel.

El mossèn ja deia missa
provant de consolar els oients,
l'ocell matiner ja refila
raig d'esperança en la foscor,
s'ha obert el cel.

Permi
Adrià Ruiz

PROSA (3r de Primària)

ACCÈSSIT

"El gosset perdut"

Hi havia una vegada un gos que estava abandonat. Uns senyors que eren d'una gossera el van agafar. Quan el van agafar els senyors de la gossera, ell només tenia un any. Aquell gos no tenia amics i es va passar allà sis mesos. Una família buscava un gosset per l'aniversari d'una nena petita.

Aquell gos no era ni gran ni petit, era mitjà, i el van agafar!

- Cuideu-lo molt bé!.

- D'acord.

El gos pensava que mai li passaria una cosa tan bona!

Aigua
Anna Joyanes

PROSA (4t de Primària)

PREMI

Un món màgic La ciutat perduda

Hi havia una vegada un noi que es deia Pep, en Pep no li agradava el seu món, estava molt contaminat. A ell li agradaria un món ple de tranquil·litat i sense contaminació ni res que molestés com les llaunes o les ampolles de vidre pel carrer, etc...Volia un món per ell sol i algú més. Un dia a l'escola va anar al lavabo, va obrir la porta i es va trobar una espiral, va ficar el cap i va veure un món molt bonic. En Pep es va portar l'espiral a casa a un racó de l'habitació i quan es sentia malament es ficava a l'espiral i feia coses que no podia fer en el seu món real; respirar aire pur, caminar per voreres netes, tot el que menjava era sa i el que més li agradava era el silenci, només sentia els seus pensaments i de fons el xiular dels ocells. Es sentia tant a gust que dubtava de quedar-se en aquell món, però es resistia, no volia deixar els pares sols i va decidir guardar l'espiral i tornar al món real.

El Guepard

Juan Luis Riskey

POESIA (1r i 2n d'ESO)

PÀTRIA ACCÈSSIT

Pàtria

Ma pàtria no és d'aquí
és en un lloc llunyà,
però m'arrelaré
i el meu país mai oblidaré.

Vaig fer els primers passos
a la terra del Marroc,
en un lloc pobre i sec
on la gent de fam es mor.

Aquesta pàtria, Catalunya,
que té la muntanya de Montserrat,
vull estimar-la
però el Marroc em té el cor robat.

Tebarom

Anas el Morabet

POESIA (1r i 2n d'ESO)
PÀTRIA - ENGLANTINA
PREMI

La meva terra

Quines vistes, Catalunya,
quin mirall a l'horitzó.
La mar de tu s'allunya
com per art d'una cançó.

Quin paisatge, terra meva,
el verd envolta tots els prats.
Aquesta llum només és teva,
llum que porta fils daurats.

Els mars i terres, pàtria meva,
vetllen un cel ja molt antic.
Fan caure gotes com la seda,
descobrint un paisatge càlid i bonic.

Àngel negre
David Saavedra

PROSA (4t de Primària)
ACCÈSSIT

El món de l'ordinador

Hi havia una vegada un nen que sempre estava a l'ordinador. Un dia, després de menjar, va anar a jugar a l'ordinador a un videojoc i li va sortir "Game Over", va donar un cop a la pantalla de l'ordinador i va entrar al món de l'ordinador. Es va trobar la fletxa del ratolí, li clavava la punta esmolada que tenia. Es va amagar a dins d'una carpeta, hi va trobar un dibuix del Paint i el va esborrar, va fer una persona perquè li fes companyia. Es van trobar un bitxet, aquell bitxet els va atacar i s'anomenava Virus. La fletxa va ser amiga del nen i el va ajudar a destruir aquell Virus i el dibuix de la persona es va esborrar. Després es va posar al Word i va escriure una carta perquè la llegissin els pares, però no la van trobar. Va sortir del Word, va trobar molts virus més i ell no podia sol amb la fletxa. Va agafar la paperera i els van eliminar. Encara hi havia molts més virus allà, va entrar a la "e" d'Internet i sense posar cap adreça va sortir: Antivirus en 10 segons! Va clicar i va començar: 10, 9, 8, 7, 6, 5, 4, 3, 2, 1. PUF! Van desaparèixer els virus. Va anar al lloc on es posen les webs, va posar: www. Google.es, va posar "sortir d'un ordinador", hi havia un botó que deia: "Teletransportació a la vida real", el nen va clicar i va ser el nen de sempre i va dir:

!Sóc lliure!
Fi

Posseidó
Xavier Romero

POESIA (5è de Primària)

PREMI

Ell i jo

Jo el miro
ell és diu Enric,
ell em mira
i jo somric .

Jo m'invento
cançons , redaccions
i poemes d'amor .
I tot tracta
d'aquest noi .

Estic sorpresa
estic enamorada
estic contenta
d'aquesta setmana .

Floreta
Silvia Torres

POESIA (1r i 2n d'ESO)

AMOR - FLOR NATURAL

ACCÈSSIT

El so de la pluja

Sento,
la pluja com cau,
com mou les fulles,
com mima la terra
ella tan suau.

La veig,
i em diu amb un xiuxiueig
que estigui tranquil,
que calli
i que no digui res de res.

Sota,
aquesta pluja dolça,
sento que m'he enamorat.
El seu plor i la seva força
el meu cor han trencat.

Tacat
Juan Carlos Godínez

POESIA (1r i 2n d'ESO)
POESIA - FLOR NATURAL
PREMI

A tu és a qui estimo

La teva veu,
la teva olor
em recorda
que ja ets aquí.

El teu plor,
el teu riure,
la teva boca,
un petó.

El teu plor
porta tristesa al meu cor;
el teu riure,
alegria en tot lloc.

Els teus ulls
dues roses
em fan presoner
ja sóc teu.

La teva mirada,
el teu riure,
el teu plorar
em fan enamorar.

Els teus cabells
són tots lluent,
gotes de sol
hi ha caigut.

Crec en tu,
et vull tenir,
abraçar-te fort
i si cal morir.

Al teu costat
vull estar,
poder-te besar
per tu plorar.

Crispeta
Marc Gazzé

POESIA (5è de Primària)

ACCÈSSIT

El meu gran amor

L'amor és el sentiment
més gran que tinc .
Tu ets el meu amor ,
el meu somni ,
l'amo del meu cor .
Sense tu no seria res .
Tu em fas sentir alegre .
Tu m'has robat el cor .
Espero que no me'l tornis mai més !

Mia
Laia García

POESIA (6è de Primària)

PREMI

L'amistat

Tenint amics em sento important
com un rei en el tron,
els amics són interessants
t'ensenyen coses i a estimar.

D'amics, en puc tenir pocs,
però segurament, són els millors,
no com d'altres, que et deixen sol,
amb ells és com si alcés el vol.

Tenir amics és meravellós,
t'ajuden en quasi tot
no em sento bé veient plors,
per això ajudem al món.

L'amistat és un sentiment,
un sentiment impressionant,
genial, no mortal,
perquè tenir amics és fascinant.

Amic

POESIA (6è de Primària)

ACCÈSSIT

T'estimo

La teva mirada em fascina,
el teu cabell negre m'enamora
el teu somriure és com una rosa,
en fi, tu em portes boja.

I sempre em pregunto:
Per què t'estimo?
Per què tu no m'estimes?
Això mai ho podré saber.

Sí que em mires,
sí que em parles,
i fins i tot rius amb mi
però no de la manera que jo voldria.

Ja no sé què fer
se'n va l'esperança
ja no tinc ganes d'intentar-ho
només sé que t'estimo.

Dul